

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 26

בס"ד ערש"ק פר' מטו"מ כ"ה תמוז תשנ"ו

דבר החברותא

ר ק בעלי האמונה המאמינים באמונה פשוטה אשר "בכל צרתם לו צר" (ישעיהו ס"ג) ואני ה' "השוכן אתם בתוך טומאותם" (ויקרא ס"ז) "ומפי עליון לא תצא הרעות והטוב" (איכה ג') הם המסוגלים לגלות את האלקות בתוך עמקי הנפש, ודוקא "וממעמקים קראתיך ה'" (תהלים ק"ל) לזכות לאור חדש על ציון תאיר ונוצה כולנו יחד במהרה לאורו.

ב כח האמונה האמונה יתקיים בנו ובכל בית ישראל: "ראו עתה כי אני הוא ואין אלקים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא" (דברים ל"ב) בביאת גוא"צ ובבנין בית מקדש השלישי

כ ל רדפיה השיגוה בין המצרים (איכה א') דרשו חז"ל כל רודפי י"ה השיגוה בין י"ז תמוז לט' באב. בספה"ק מובא ההבדל בין השגת הבורא בימי המצרים להשגת הבורא בעשרת ימי תשובה.

כ י בעשי"ת הקב"ה יושב על כסאו ופותח שעריו לכל דכפין כמאה"כ "דרשו ה' בהמצאו" והקב"ה מאיר פניו אליו לקבלו בתשובה שלמה, אמנם בין המצרים הקב"ה יורד מכסא כבודו ומתהלך בין עמו הנשבר והנדכה בבחינת "עמו אנכי בצרה". וכל רודפי י"ה נגשים אליו ומשחרים פניהם אליו יתברך "השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם".

פנינים יקרים

אמונתו של האדם בתפלה כך היא עושה רושם.

אם מאמין האדם שתפלת הצדיק עבורו תועיל לו, אז מביאה לו תועלת באמת, מפני שע"י אמונתו והחזקתו שתפלה הזאת היא תרופה לו מתפלל גם הוא ונושא עניו למרום ומבקש רחמים שתועיל לו תרופה זאת - של תפלת ישרים (צדיקים) עבורו... (רכנו יחיאל מיכל - אמרי אמת)

אסור לאדם לעמוד עצמו על שום דבר, היינו שאסור להתעקש בתפלתו שהקב"ה יעשה לו דוקא את בקשתו, כי זה הוא כמו לוקח דבר בחזקה, בגזילה, רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השי"ת ברחמים ותחנונים - אם יתן השי"ת יתן ואם לאו לאו. וזה וכשאתה מתפלל אל תעש תפלתך "קבע" מלשון גזילה. אלא רחמים ותחנונים כנ"ל (מתוך לקוטי מוהר"ן אות קצ"ו)

אף שהאמת היא שהמופתים משרישים האמונה, אין זה דבר מתמיד, וההתפעלות היא רק לפי שעה... ובלא התחברות לתורה ע"י צדיקים ישכח גם את המופתים כמו שנאמר: "אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך" (תהלים ק"ו) - לא באו להשכלת אמונה ע"י נפלאות כי הם רק לשעה... משא"כ "ויאמינו בדבריו" - דברי תורה - "ישירו תהלתו" (שם) עי"ז תתמיד האמונה (עמוד האמת נ"א בשם הרבי מקוצק)

עיקר ההתחזקות באמונה היא: כשרואה שנהגת העולם היפך דעת האנושי ישכיל ויבין שהכל בצדק ובמשפט והשגחה פרטית (ברכת דוד - להר"ד מטאלנע)

אמר בעל חדרשי הרי"ם זצ"ל: כשהאדם מתפלל ומבקש: חננו מאתך חכמה בינה ודעת צריך להאמין בתפלת עצמו אולי היא נתקבלה ולנסות ללמוד... לפי חזק

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

על משמעות קיום המצות

נטיות טבעו, אלא שוברם. או אז הוא מתקשר לבוראו, וזוכה להשראת השכינה בתוכו עצמו, כי זכה בנשימה זו למלא אחרי יעוד בריאתו, ואז העולם כולו כדאי הוא לו, והפתח הזה, שהוא פתח שאינו אלא כחודו של מחט בערך גדולת הבורא, הופך להיות פתח ושער לרבים שייכנסו בו להריח את ריח האמונה הפשוטה הגדולה והחזקה!.

המשמעות האמיתית של מצות הצדקה הצרופה, היא, שמברר שאינו נותן משלו כלום, אלא הוא הכל משל הבורא יתברך, בבחינת הכל מידך ומידך נתנו לך, ומטובת הבורא על ברואיו שחפץ לזכות את ישראל במצוות, נותן לנו האפשרות שתיחשב כאילו נתנו משלנו, אבל באמת, אין נותנים רק את הבחירה הזו שנברר אצלנו תמיד שאין אנו נותנים כלום משלנו, כי משל עצמנו, מצדנו אין לנו בכלל מה לתת, ורק על הקניית אמת זו בבשרנו נקבל שכר, כי על אמת זו ישנה התנגדות גדולה מצד הטבע, ובשכר האמונה שנאמין בו, נראה ברכה בל אשר נפנה!.

על דרך קבלת היסורים

אותה, אי אפשר אלא ע"י דרך הרצון לקבל ולסבול את כל המאורעות העוברים על האדם בדומיה ובשמחה, כמאמר דוד המלך ע"ה "טוב לי כי עוניתי למען אלמד חוקיך". כי האדם שנברא בעל כרחו לא נברא אלא לשמש את קונו. ובמה משמשו, ואיך משרת לפניו? בסבל השתיקה, בכך הוא מברר בעצמו ובבשרו, כי השי"ת יודע ומכיר את סבלו, וכי הוא ברוב רחמיו מסתתר בתוך

שמחתי לקבל נדבתך לצדקה ...

כל מעשה טוב שהאדם עושה, מקרב אותו לתכליתו, בבחינת שכר מצוה מצוה, ומצוה גוררת מצוה. וכל תפקידן של המצוות הם להתדבק עם בוראנו, והאיכות הגדולה של המצוה, היא כשנעשית לשם שמים, לשם מי שצוה לנו עליה, כדי שנגיע להכרה הברורה שכל היותנו וקיומנו הוא מחיות הקב"ה המחיה אותנו בכל עת ושעה, מתוך עומק מחשבתו להיות לו דירה בתחתונים ולהיטיב לברואיו הטבה שלימה, שיזכו ע"י מעשיהם הטובים לקבל שפעת הבורא, אשר אין קץ לתענוגים האלה, אשר כל זמן שאין האדם ראוי ומוכן לקבל זאת, אין הוא מסוגל להשיג זאת.

כי אין משיגים זאת אלא ע"י העבודה הגדולה לקנות את האמונה בעצמו, לחיות אותה על בשרו בבחינת "מבשרי אחזה אלוקי", ע"י תקון מדותיו, על ידם, ע"י המעצורים שהוא עוצר אותם מלצאת חוץ מחמת קבלת עול מלכות שמים בשעת הנסיון, ומשים נפשו בכפו בכח הבחירה הנתון בידו, אינו נמשך אחרי

בכל התלאה והקשיים העוברים על האדם, אינו צריך להתייאש כלל, כי אין זה מדעת. כי הטבע של האדם הקרוץ מחומר עפר ואפר מושכו ליסוד הדכאון והעצבות כשמחשבתו אינה נותנת לו מנוח מהמכשולים שהוא נתקל בהם כשהוא חושב שהיה ביכלתו להימנע מהם. ונדמה לו כאילו ח"ו כל העולם נחשך בעדו.

לא כן, דרך האמונה הפשוטה, שלהשיג

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

לקרוא אל השי"ת הוא שומע אותנו בכל לשון שנקרא לו, הוא מצפה לנו שנבוא לפניו, כי הקב"ה מתאווה לתפילתו של ישראל, כדי שיוכל לעשות להם חפציהם, כי זה יתרון האדם שיכול לקבל כל צרכו באמצעות צינור התפילה, ואז זה עובר את מעיין האמונה הפשוטה.

והנה בעתות הללו, בעקבתא דמשיחא, מוטל על כל אחד ואחד החובה, להגיע עם עבודתו למציאות האמונה הפשוטה, שע"י יבוא לפרסום האלקות בכל המעשים, שזהו תכליתנו בעולמנו. והעבודה הנדרשת מעמנו היא פשוטה בעיקרה, אם כי קשה מאד לעשותה, כי מבקשין שנגיע אל הביטול המוחלט של רצונותינו לרצון העליון ועל זאת מצויה התנגדות עזה מאד בכל הדרכים, כי ידע יצרנו הרע שע"י זאת העבודה יאבד ויכלה מן העולם ועל כך הוא נלחם בחירוף נפש, ועושה תחבולות שונות להכשיל את האדם, עם כל מיני דמיונות, לתת לו הסיפוק והפינוק שלא ישים לב לעיקר תפקידו בעולם, שע"י ביטולו יהיה ראוי לקבל שפעת הבורא יתברך בלי שום מסך המבדיל, וע"י תתגלה האמת בעולם, וע"י יתקון חטא עץ הדעת, ונגיע למצב של הבריאה לפני החטא, בכח הבחירה של האנוש,

וכל אדם מישראל כל אחד במדרגתו צריך ויכול לבוא למדה זו, כדי להחיש גאולה לעולם, וזה תלוי בכל אחד ללא יוצא מן הכלל, כי נתארכו השנים, דוקא משום שכל אחד יזכה לכך, לבל ידח ממנו נידח, ואשרי מי שיזרו עצמו לעבודה זו, יהיה זוכה ומזכה ומכריע את כל העולם לכף זכות.

הכאבים כדי לעוררו לשוב אצלו וכדי להיטיבו באחריתו. וכל סבל וכל עינוי אינו הולך לשוא, הכל הולך לחשבון גדול שיכול להגיע להתקשרות הבורא יתברך שמו, אשר זהו השכר הגדול ביותר שניתן לזכות בו, וזהו העידון הגדול ביתר של כל התענוגים שהאדם יכול לצייר לעצמו. ואם רואה אדם שמכאובים מתרגשים עליו, יצפה לגמול הטוב של קנין האמונה הפשוטה, ע"י שתיקונו וקבלתם באהבה ובשמחה.

ואם תתנו את נפשכם לסבול, תוכלו לבקש מאת הקב"ה שיתן לכם את הדעת האמיתית איך להתנהג אל הילדה ולהשפיע עליה מאור הנפש שתתקשר אליכם בבחינת האהבה ותדע להעריך את מסירותכם הנפשית אליה, כי נקודת הנפש תרגיש זאת האהבה, אף אם כלי השכל אינם פועלים כראוי, וכה אופן היחס אל הדייר, הרי הכלל ידוע מענה רך משיב חימה, ואם אפשר להתפשר עמו על המקח מה טוב, כי מזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה וכך גם חסרונותיו והכנסותיו. ואם הוא אדם בעל טבע לא קל, אין ברירה אלא להיפטר ממנו במה דאפשר, כי הרוגש והעגמת הנפש התדירה אינה מועלת לא לבריאות הגוף ובודאי לא לקומת הנפש הרוחנית, ויש לו לבעל הבית שהוא הבורא עולם אדון הכל לשלם לכם את כל החסרונות. והוא אינו מבקש ממכם רק את הנפש, את הרצון להתקרב אליו, רחמנא ליבא בעי, שכל חלל לבו של אדם יתמלא הרצון לדעת את בוראו.

וחגרו נא עוז בתפילה, כי קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, ובכל מקום ובכל שעה ובכל מצב אפשר

פנינים יקרים

ב ספרי האזינו השמים כו' שנבראו לשמשכם ואין להם שכר ועונש ק"ו אתם. אף כי אין להם בחירה אך כי גם זה בכלל הבחירה שניתן לאדם שיוכל לבחור להיות ברשות הבורא ית' ושיקח ממנו הבחירה. ואמת כי אין יכולין לתקן עצמו כראוי רק ע"י ביטול הבחירה ולא בחכמת אדם בלבד. וזה שנאמר וישמן ישרון, אין הכוונה בבשר ויין רק אף השמן במצות ומעשים טובים רק ששוכח שהוא בכח עליון כמ"ש אלוה עשהו וכו', עי"ז נופל ח"ו ממדריגתו. רק לבטל עצמו לעזרת השי"ת. (שפ"א האזינו תרל"ז)

אמאריס קצריס צפ"י זכרי אל"ר הרא"ש e"le e"le כתבס הר"ר גזליה סג"ל e"le k

בליל ש"ק פר מטו"מ שאלתי להרא"ש על מ"ש רש"י בפרשת פנחס (כ"ז ט"ו) "שיירשו בני את גדולתי" האם משה רבינו ע"ה שהי' רחוק מכל נטי' ופני' לטובת עצמו, רצה להוריש את ההנהגה לבנו? הסביר ואמר כי משה רבינו רצה שההנהגה תעבור לבנו כדי לשמור על רציפות תורת משה, שהבן שלו יהא המשך מאביו שקבל תורה מפי הגבורה, אבל השי"ת לא רצה בבנו כי זה יכול לעורר קטרוג כי אם זה המשך הנהגת משה תהא תביעה יותר גדולה כלפי העם, ולכן יותר רצוי שיהא מנהיג פחות ערך כי משה כפני חמה ויהושע כפני לבנה.

ואמנם לסיבה זו שמשה הי' יותר גבוה מהעם היו תמיד תלונות וחטאים ולהיפך בימי יהושע כתוב "ויעבוד ישראל את ה' כל ימי יהושע" (יהושע כ"ד), כי משה הי' כפני חמה ולא יכול להסתכל עליו מרוב קדושתו והיו מרוחקים ממנו, אבל יהושע הי' כפני לבנה שיכלו להסתכל עליו והי' לו שפה עם העם והשפיע עליו לעבוד את ה'.

שאלתיו ואיך יכל שלמה המלך להיות מנהיג העם אחרי דוד אביו, והסביר כי שלמה המלך היתה כבר לידתו בבחינת "ובחטא יחמתני אמי" וקומתו נמוכה בהרבה משל אביו. וזה היה טוב לבחינת בנין בית המקדש כי אלו היה דוד בונה את בית המקדש היה שופך ח"ו חמתו על עם ישראל ומכיון ששלמה המלך בנהו יכל לשפוך חמתו על עצים ואבנים ועם ישראל חי וקיים.

ידיעות מחיי החברותא:

א. בכל יום חמישי בשעה 3 אחה"צ נוסעים להשתטח על קברות צדיקים מרח' הטורים פרטים אצל ר' דוד גולדשטיין טל: 050-281535
ב. כל יום יוצאים מנין לשדה בשעה 9 בערב פרטים אצל ר' אהרן קלירס טל: 02 - 8670069
ג. בכל מוצאי שבת קודש נוסעים לקבר דן בן יעקב להשתתף בסעודת מלוה מלכה. יוצאים כשעתיים אחרי השבת מרח' יוסף הנשיא 5
ד. בכל שבת מברכים או שבת שחל בו להיות ר"ח שובתים את השבת ביחד באתרא קדישא מירון. פרטים והרשמה אצל משפ' טוקצינסקי טל: 6535774
מבקשים מכל אחד מהחברים שישתתף לפחות באחד מהפעילויות המתקיימים

אפשר לקבל את גליון החברותא במקומות כדלהלן: **ביהכנ"ס "אמונת ישראל"** רח' חפץ חיים 34, בבית הרב רח' יוסף הנשיא, 5 **רמות**: בביהכנ"ס ברח' רובין 18 **בית צפפה**: אצל הר"ר אברהם הררי כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו ישלח למערכת, פרטים אישים בצירוף דמי משלוח בסך 35 ש"ח לשנה

עלון זה הודפס

לעיני מרת ברוניא בת ר' דוד ע"ה
נלב"ע כ"ה תמוז

לעיני ר' אשר בן ישראל ז"ל
נלב"ע כ"ז תמוז תשמ"ד